

Kadir

– AhmetÇELİK · 05 Mayıs 2010

Bu gece Kadir.. Kadir gecesi..
Hesaplara nereden başlasam;
Doğduğum günü
Terazinin bir kefesine koysam,
Boş kalan yerde de,
Ömrümün geride kalanını tartsam.!
Hayatım boyunca; hiç esnaf olmadım ki!
Kiloyu gramı ne bilirim!
Azraili görsem bir demet gül veririm.

Ellerim şakaklarımda düşünürüm!
Birle biri toplarım, iki olmaz bir türlü!
Hele bir de böleyim diyorum, sonuç yok!
Şimdi de çarpma geliyor aklıma,
Zorlasam da iki olmuyor.!
Bunca günahım varken;
En küçüğünden ağı misali,
Yüksek bir dağ örülmüşken,
Ellerim şakaklarımda, Cenneti hayal ediyorum..!

Defterim kalın mı ince mi? Görmedim.!
Sağ ve solumdaki melekler yazar durur.
Yazdıklarına merak, can evimden vurur.!
Titretir ağustosta, palto giydirir..
Zemheri ayazı gibi, seherde kırağı kırdırır.
Ölümün sıcak nefesi, her an içime oturur.
Bulursan; kadir, bin ayı
Sanki asılı gibi bir noktada durdurur.
Elinde iken günah defterim, böyle umut ederim.

Anladım ki hesap bilmiyorum..
Dümensiz gemi misali,
Bir o yana, bir bu yana sendeliyorum.
Kabarır deryada fırtınalar..
Alır içine dalgalar, önüne her geleni.

Yutulmadan kör bir dalgaya,
Dön Mevlaya, Ebu Bekir misali..
Üçyüz altmışbeş günde bir gelir KADİR..
Yazıklar bana, bilmediğimi de bilmiyorum..!

Bırak o zaman
Kalmasın ne hesap, ne de kitap!
Koy alnını secdeye
Vakti fecre kadar, olsan da bitap..!
Bu gece; Rahmetin Alemi kapladığı gece..
İnsan bedenindeki her hücre
Vecd ile döner..
Melekler şahit bu sevince..
Sevinç ve elemeler biter gönülde birleşince....!
26.09.2008
Ahmet Çelik
Ceyhan